ga karial ollid isse-karjatsed, kes sui aego kassuwa rohho ma peäl hobbosed ja weiksed söötsid, ja lambad ja sead senna wisid kus parrajalt sua said; ei keeldud ka wet neil, sest jöe ja hallika ja kaewo jures anti iggaühhel jua sedda möda, kui tarwis olli. Talwe ülle peti neid hästi ülles, ei mitte palja pöllo pöhhoga, waid ka heina-ja wiljaga, sest maia-mees teädis, et lojuksed hästi piddades ja toites, maia isse saab üllespetud. Nenda olli keikipiddi selle lojukse karjaga hea luggu. Hobbosed ja häriad ollid rammus ja joudsid hästi künda ja äästada ja muud tööd tehha; lehmad andsid rohkeste pima, kust woid ja juusto sai tehtud. Lambad nideti ja nemmad andsid häid willo, ja sead ja puddolojuksed siggisid korra pärrast.

Ag-

Agga nende hulka tulli üks rebbane, kawwal ja pettis. Kaddedusse pärrast hakkas ta neid pilkama ja naerma, ja wimaks neile kurja nou andma. „Eks teie „leia isse roidust ja mis teil tarwis läh„häb? ütles temma, — miks selle maia„mehhe pilli järreitantite? miks temma sanna „kuiete? — eks teie woi omma kae peäl „ellada ja ennast toita, iima et tööd per„remehhele tete, ja temmale head kasso „sadate? — Oh teie rummalad! eks wil„ja orras kaswa muidogi teie heaks? eks „heinamaad halianda tete kassuks? mis „teie karja-ma peäl agga säte, karjatse „piitsa ja koera hankumist kartes. Teil ep olle „karjatsid, ep olle saatjad egga suhhatajat, „egga üllemat tarwis.“ Nenda praggas se kawwal pettis rebbane, ja surem karja hulk

wot-

Eesti-Ma Rahwa Kalender 1798, lk. 16